

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของการศึกษา

ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญมากเนื่องจากประชากรกว่าครึ่งโลกนับร้อยล้านข้าวเป็นอาหารหลัก ประเทศไทยถือเป็นประเทศหนึ่งที่มีประชากรปลูกข้าวกันมากในหลายพื้นที่ทุกๆ ภาคของประเทศไทย ทั้งนี้ เพราะข้าวเป็นอาหารหลักของประชาชนในชาติ จากสถิติข้าวของไทย ระหว่างปีการเพาะปลูก 2541/42 ถึงปีการเพาะปลูก 2544/45 ดังตารางที่ 1.1 จะเห็นว่าผลผลิตข้าวของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะระหว่างปีการเพาะปลูก 2542/43 และ 2543/44 ผลผลิตมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อที่การเพาะปลูกที่เพิ่มสูงขึ้น

ตารางที่ 1.1 สถิติข้าวของประเทศไทย ประกอบด้วย เนื้อที่เพาะปลูกข้าว และผลผลิตข้าว

รายการ ปีการเพาะปลูก	เนื้อที่เพาะปลูก (ล้านไร่)	% Δ	ผลผลิต (ล้านตัน)	% Δ
2541/42	62.70	-	23.00	-
2542/43	64.44	2.8	24.17	5.1
2543/44	66.49	3.2	25.84	6.9
2544/45	66.27	-0.3	26.51	2.3

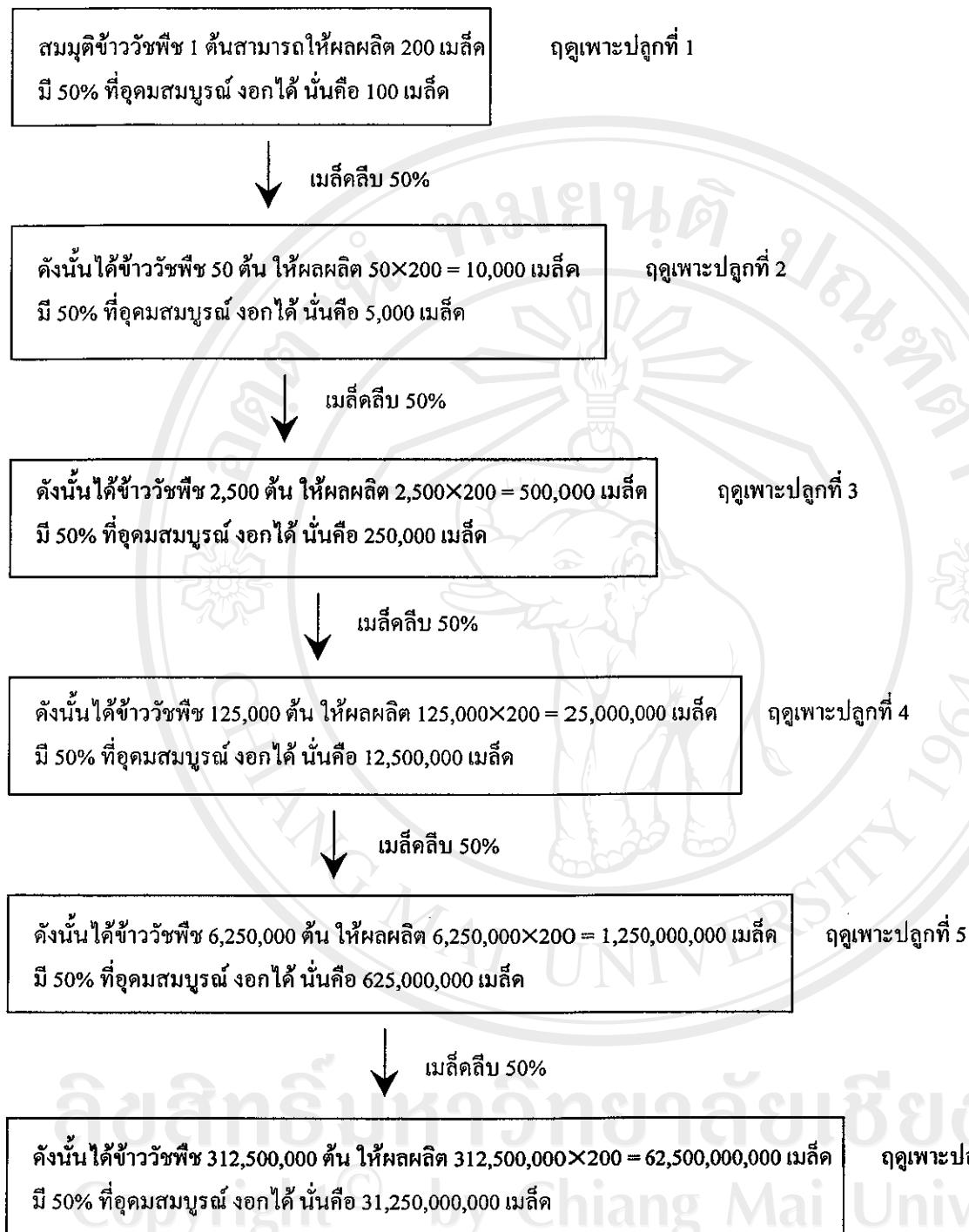
ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ (2546)

นอกจากนี้ปัจจุบันได้มีการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าว ทั้งที่เป็นพันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูง และรสชาติดี หรือพันธุ์ข้าวที่สามารถเลือกปลูกได้ในสภาพพื้นที่ภูมิประเทศและภูมิอากาศที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังได้มีการพัฒนาทางด้านการผลิต เทคนิคการผลิต เทคโนโลยีการผลิต ตลอดจน การพัฒนาทางด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตข้าว อย่างไรก็ตามในการปลูกข้าวของเกษตรกรก็ยังคงต้องเผชิญกับปัญหาเดิมๆ เช่น แมลงศัตรูพืช วัชพืช และโรคต่างๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังคงทำให้เกษตรกรได้รับผลผลิตข้าวลดลง นอกจากปัญหาดังกล่าว ในปัจจุบันบางพื้นที่ของประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นนั่นคือ ปัญหารุกรานดของข้าวป่าในนาข้าว โดยข้าวป่าชนิดดังกล่าวนี้ ไม่ใช่ข้าวป่าที่พบในสภาพธรรมชาติบริเวณริมถนน ริมคลอง หรือบริเวณชั้นแรก แต่เป็น

ข้าววัวพืชซึ่งเป็นลูกผสมระหว่างข้าวป่าและข้าวปลูก (จราญา มนิชาดี, 2547) ดังนั้นมีข้าวป่าที่เป็นวัวพืชรุกรานมากในนาข้าวจึงแห้งแห่น้ำ แห้งปุ่ย แห้งชาตุอาหารในดิน ทำให้มีความเจริญเติบโตรวดเร็วและสมบูรณ์กว่าข้าวที่เกยตระกรับลูก ซึ่งปัญหานี้ได้ส่งผลทำให้ผลผลิตและกำไรของเกษตรกรที่ได้รับจากการผลิตข้าวลดลง

ข้าวป่าที่พบในนาข้าวหรือข้าววัวพืชนั้นมีหลายลักษณะ แต่จากการสอบถามเกษตรกรในเบื้องต้นพบว่า ส่วนใหญ่จะมีลำต้นสูงกว่าข้าวที่เกยตระกรับลูก และเมื่อเป็นรวงแก่ หากถูกกระแทบแล้วจะร่วงง่ายมาก นั่นคือหากข้าววัวพืชเจริญเติบโตได้ดีและสมบูรณ์กว่าข้าวปลูกจะทำให้ไม่สามารถเก็บได้ เพราะจะร่วงก่อนข้าวปลูก แต่ก็มีข้าววัวพืชบางต้น เมื่อถูกเกยตระกรรดัดออกแล้วจะสามารถแตกกอ เจริญเติบโตขึ้นมาทีหลังทำให้สามารถเก็บได้พร้อมกับข้าวปลูกได้ จึงปะปนไปกับเครื่องเก็บเกี่ยวข้าวและอาจกล่าวเป็นแมล็ดพันธุ์ที่กระจายไปสู่แปลงเพาะปลูกข้าวแปลงอื่นๆ อย่างรวดเร็ว โดยปัญหานี้อาจขยายเป็นการรุกรานใหญ่ได้ดังแสดงในรูปที่ 1.1 ถ้ามีข้าววัวพืชในนาเพียง 1 ต้น เดียวเจริญเติบโตขึ้นเป็นกอ สมมุติให้ในกอนี้สามารถผลิตเมล็ดข้าวได้ 200 เมล็ด แล้วทั้งหมดนี้ร่วงลงในนา เมื่อถึงฤดูทำนาครั้งต่อมา ข้าววัวพืชจาก 200 เมล็ดนี้ สามารถมีโอกาสลงอีกเพียงร้อยละ 50 นั่นคือ มีเมล็ดข้าววัวพืช 100 เมล็ด ซึ่งอาจมีการเกิดเมล็ดลับประมาณร้อยละ 50 สรุปได้เมล็ดข้าววัวพืชที่สมบูรณ์ทั้งหมด 50 เมล็ด แล้วทั้ง 50 เมล็ดนี้ได้ผลิตเมล็ดข้าววัวพืชขึ้นอีกมากน้อย จนเมื่อถึงฤดูเพาะปลูกที่ 6 ซึ่งนาจะพื้นที่ปลูกข้าวปีละ 2 ครั้ง นั่นหมายถึงเพียง 3 ปี พบรากที่เกิดมีเมล็ดข้าววัวพืชในนาข้าวถึง 31,250,000,000 เมล็ด หากเกษตรกรละเลยปัญหานี้ ไม่มีการจัดการใดๆ ที่จะกำจัดข้าววัวพืชออกจากแปลงนาแล้ว ฤดูการทำนาในครั้งต่อๆ มาอีกไม่ถึงครึ่งก็จะมีข้าววัวพืชทั่วทั้งแปลงจนทำให้ไม่ได้ผลผลิตจากข้าวที่เกยตระกรับลูกเลย

จะเห็นได้ว่าจากจุดเด็กๆ ที่เกยตระกรรมองข้ามอาจก่อให้เกิดเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคตได้ โดยเกษตรกรบางรายประสบปัญหานี้ถึงกับเลิกทำงานแล้วไปทำงานอื่น ซึ่งปัญหานี้ได้เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในบางพื้นที่ของประเทศไทย เช่น จังหวัดกาญจนบุรี นครนายก และสุพรรณบุรี (จราญา มนิชาดี, 2546) ดังนั้นปัญหาการรุกรานของข้าววัวพืชในแปลงนา มีผลต่อการสูญเสียกำไรใน 2 กรณีคือ กรณีแรกเนื่องจากข้าววัวพืชที่ขึ้นในแปลงนาไม่สามารถเก็บได้และทำให้ผลผลิตข้าวลดลง ทำให้ผลตอบแทนที่ได้จากการผลิตข้าวลดลงไปด้วย นอกจากนี้เกษตรกรบางรายยังมีต้นทุนเพิ่มขึ้นในส่วนของการกำจัดข้าววัวพืชออกจากแปลงนา จึงยิ่งทำให้กำไรที่ได้จากการปลูกข้าวลดลง กรณีที่สอง ข้าววัวพืชบางต้นสามารถเก็บได้พร้อมกับข้าวปลูกได้ ทำให้ข้าวที่เกยตระกรับลูกมีการปลอมปน (เนื่องจากเมล็ดในของข้าววัวพืชเมื่อทำการสีแล้วจะมีสีแดง) ส่งผลถึงราคาข้าวที่เกษตรกรขายได้เพรษจะถูกค่าจากผู้รับซื้อข้าว โดยในการศึกษาครั้งนี้จะทำการประเมินถึงความสูญเสียกำไรที่เกิดขึ้นจากปัญหาดังกล่าว

รูปที่ 1.1 การคำนวณการให้ผลผลิตของข้าววัชพีช
ที่มา: จารยา มนีโชติ (2546)

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อประเมินความสูญเสียกำไรในการผลิตข้าวของเกษตรกรในกรณีที่ได้รับผลกระทบจาก การรุกรานของข้าววัวพืชในแปลงนาข้าว
- 2) วิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสูญเสียกำไรอันเนื่องมาจากการรุกรานของข้าววัวพืช ในนาข้าวของเกษตรกร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อทราบถึงความสูญเสียกำไรที่เกิดขึ้นจากการรุกรานของข้าววัวพืชในแปลงนาข้าว และรู้ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรุกรานของข้าววัวพืชซึ่งมีผลต่อความสูญเสียกำไรที่ได้จากการผลิต ข้าวของเกษตรกร ทั้งในการปลูกข้าวนำปีและนาปรัง จะได้เป็นแนวทางให้วิธีการจัดการกับปัญหา การรุกรานของข้าววัวพืชในนาข้าวของเกษตรกร เพื่อลดการสูญเสียดังกล่าว

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะกรณี ต.เขาสามสิบห้าน และ ต.โคกตะบอง อ.ท่า นาค จ.กาญจนบุรี โดยศึกษาถึงการสูญเสียกำไรที่เกิดจากปัญหาการรุกรานของข้าววัวพืชในนา ข้าวของเกษตรกร ตลอดจนศึกษาในเรื่องของการผลิต ผลตอบแทนที่ได้รับจากการผลิต ต้นทุนการ ผลิต กำไร ปัญหาที่เกิดกับการปลูกข้าว ต้นทุนในการจัดการปัญหาต่างๆ รวมทั้งปัจจัยที่ทำให้เกิด การสูญเสียกำไรอันเนื่องมาจากการรุกรานของข้าววัวพืช โดยเปรียบเทียบผลการศึกษาที่ได้จาก เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในพื้นที่ที่ประสบกับปัญหาการรุกรานของข้าววัวพืชในนาข้าว และ เกษตรกรในพื้นที่เดียวกันแต่ไม่ประสบกับปัญหาการรุกรานของข้าววัวพืชในนาข้าว ซึ่งทำการ ศึกษาในฤดูกาลเพาะปลูกข้าวนำปี 2545 และฤดูกาลเพาะปลูกข้าวนำปรัง 2546

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved